Кіровоградська обл. бібліотека ім. Н. К. Крупської
Інв. №

Контрольный экземпляр

ОУНБ ім. Д. І. Чижевського

пролетарі всіх країн, єднайтеся!

Молодий комунар

орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Рік видання XVIII
№ 23 (2283).
ВІВТОРОК
22 ЛЮТОГО
Ціна 2 коп.
Газета виходить з 1939 року.

ПЛАНУЄМО РЕКОРД

● ЧИ МОЖНА ПЛАНУВАТИ РЕКОРДИ?

А почалося все з того, що вже надто по-весняному засвітило сонце — снігу наче й не було на полях. У комсомольсько-молодіжній тракторній бригаді хтось із ветеранів, мружачись від сонця, впевнено сказав:

— Весна буде ранньою.

Слова ці нагадали комсомольцям Савелієві Камнєву, Сергієві Смілянцеву, Олександрові Козенку — всім, хто був поруч, минулорічну посівну. Добре тоді трудились: організували двозмінну роботу, оперативно працювала технічна допомога. За чотири дні посіяли деякі культури, деякі сіяли довше. Згадали хлопці минулий рік, та думки їхні — про найближчі події. І ось уже разом із секретарем комсомольської організації, вихователькою дитсадка Людою Більчич, членами комітету — бригадиром будівельної бригади Василем Танасовим, рахівником Вірою Опрею і головним економістом колгоспу Ольгою Семенівною Сардановою механізатори зайнялися підрахунками.

Чималу площу ранніми зерновими комсомольсько-молодіжна бригада має засіяти й цього року — майже 700 гектарів. І дійшли після кількаразових перевірок такого висновку: можна кожну культуру зокрема посіяти не за чотири чи більше днів, як було раніше, а всього за три дні. Можливості для цього є. Адже ще до січня у бригаді відремонтували всю начіпну техніку. В колгоспній майстерні закінчують лагодити ще 4 трактори — до 1 березня мають відправити їх у бригаду. Слово тепер за організацією праці під час посівної кампанії.

— Виходимо з ініціативою на збори? — відірвав погляд від довгого стовпчика цифр Сергій Смілянцев. — Так і скажемо: «Беремо зобов'язання засіяти всі ранні зернові культури за три робочих дні». На змагання викличемо колектив першої бригади.

Так було сплановано рекорд хлібного поля кілька днів тому. На головних зборах року цей задум втілився в ініціативу, як один з виявів готовності росіянина Валентина Петрова, українця Олександра Козенка, болгарина Василя Танасова, їхніх численних товаришів — болгар, українців, росіян, що живуть і трудяться поруч, — ділом підтвердити своє переконання відданих справі партії синів і дочок.

О. БАСЕНКО,
спецкор «Молодого комунара».
Вільшанський район.

РАПОРТ — ЖОВТНЮ!

● Всесоюзні комсомольські збори

ВСЕСОЮЗНІ комсомольські збори «Комуністичну ідейність, активну життєву позицію — кожному членові ВЛКСМ» стали визначною подією ювілейного року, тією подією, що сприятиме активізації діянь усієї молоді нашого району — і виробничників, і учнів.

Про останніх можна сказати з певністю — велику роль у дальшому закріпленні молоді на селі має відіграти зліт минуло- і цьогорічних випускників, котрий ми готуємо спільно з районним відділом народної освіти. Адже зустрінуться вчорашні школярі, які вже зробили перший крок у самостійне відповідальне

АБИ КРОК ШИРШАВ

життя, з тими своїми друзями, яким робити цей крок сьогодні. Те, що з випускників минулого року в районі успішно трудиться шістдесят шість юнаків і дівчат, вселяє надію, ба навіть упевненість, що зліт стане епіцентром цікавих, змістовних ідей, думок, дискусій, які покличуть випускників до батькового поля, до материної ферми.

Життєва активність молодого трудівника... Багатовимірне поняття. Непросте. І водночас, я вважаю, надзвичайно цілеспрямоване, одверте. Вона, ця позиція патріота, громадянина, повертає кожного обличчям до життя, до справи, за яку відповідаєш, до друзів, з якими ділиш турботи і радощі. Вона, активна позиція, змушує переглядати вчорашнє, аби сьогодні робити ширший крок та завтра — ступати ще далі. Правильно розуміють цю перспективу комсомольці і молодь району.

Минулої весни в колгоспі «Родина» працювали на сівбі два комсомольсько-молодіжних екіпажі. Сьогодні вже відомо: цього року (через якийсь місяць) у поле вийдуть чотири таких екіпажі.

Нові комсомольсько-молодіжні колективи появляться в автогаражах колгоспів «Родина» та імені Карла Маркса. В колгоспах імені Щорса, імені Шевченка, імені Горького за кожною комсомольською групою заздалегідь закріпили члена комітету комсомолу, і активісти не тільки стежать за ходом Ленінського заліку, а й підготували цікаві заходи до Всесоюзних комсомольських зборів. Скажімо, якщо шевченківці зустрінуться з організатором першого комсомольського осередку в селі Іванівці В. І. Максименком, то в «Родині» перед молоддю виступить наставниця, нещодавно нагороджена за успішну працю у тваринництві орденом Жовтневої Революції Г. І. Сугиба. А відповідь перед старшими, досвідченими триматимуть Микола Ткаченко, один з кращих молодих механізаторів району, удостоєний медалі «За трудову доблесть», Віктор Карушак, переможець районного конкурсу орачів, Катерина Дюжева, яка взялася виконати річне зобов'язання (3100 кілограмів молока від кожної корови) до 60-річного ювілею Жовтня, та багато їхніх ровесників: двісті три нагороджених значком «Ударник-76» і сорок сім — «Майстер-умілець».

Буває, кажуть: «Ну, про що у нас говорити на зборах? Немає злочинців, хуліганів, ледарів, п'яниць. Нема кого і нема за що критикувати...» А я недавно почув іншу думку, до того ж колективну: якщо серед групи людей немає порушників наших норм — значить, ця група здорова. Значить, вона вся (і кожен член її зосібна) зуміли побудувати своє життя так, щоб іти в ногу з життям, звіряючи свої кроки вимірами завтрашнього дня. Цього вчить нас партія. З цим вийшли наші комсомольці, наші юнаки і дівчата на трибуну Всесоюзних комсомольських зборів «Комуністичну ідейність, активну життєву позицію — кожному членові ВЛКСМ».

В. КОРОБОВ,
перший секретар Долинського райкому ЛКСМУ, начальник районного штабу Всесоюзних комсомольських зборів.

Комсомолки Лідія ДИМИНТИЙ, Таня МИХЕЄВА та Ніна ПРЯДКО працюють у складальному цеху Олександрійського електромеханічного заводу.
Вони успішно несуть вахту на честь 60-ї річниці Великого Жовтня. Десятки паяльникових станцій — таким буде їх трудовий дарунок ювілею.

Фото А. ГУДУЛЯТЬЄВА.

ДО НОВИХ ТРУДОВИХ ПЕРЕМОГ!

Центральний Комітет КПРС, Рада Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ, розглянувши підсумки Всесоюзного соціалістичного змагання за підвищення ефективності виробництва і якості роботи, за успішне виконання народногосподарського плану на 1976 рік, визнали переможцями і нагородили перехідними Червоними прапорами ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ по Кіровоградській області:

Світловодський район;

кіровоградський ордена Жовтневої Революції та ордена Трудового Червоного Прапора завод сільськогосподарського машинобудування «Червона зірка»;

колгосп імені Карла Маркса Добровеличківського району;

колгосп імені Ватутіна Кіровоградського району;

колгосп імені В. Ульянова Новгородківського району;

колгосп імені Б. Ульянова Світловодського району.

З нагоди повідомлення про нагородження в колгоспі імені Куйбишева Світловодського району відбувся загальнорайонний мітинг. Зі словами вітання виступив на мітингу другий секретар міськкому Компартії України В. В. Дронов.

Від імені своїх земляків голова колгоспу імені В. Ульянова Г. В. Микитенко, колектив якого визнано переможцем у Всесоюзному соціалістичному змаганні 1976 року, сказав у своєму виступі, що їхня перемога — то заслуга всіх трудівників району, що вона особливо дорога їм, бо присуджена в рік 60-річчя Великого Жовтня.

Завтра — День Радянської Армії і Військово-Морського Флоту

◆ ГЕРОЇВ НАШИХ ІМЕНА

У ВИХОРІ АТАК

Для відзначення героїчних подвигів мужніх борців за Радянську владу Постановою ВЦВК від 18 вересня 1918 року було встановлено першу бойову нагороду Країни Рад — орден Червоного Прапора.

Всього за громадянську війну цієї відзнаки удостоїлись близько 15 тисяч чоловік. 14 678 чоловік одержали — один, 285 — два, 31 — три ордени. Чотирьом з найхоробріших його вручали чотири рази.

I.

Важкий снаряд вибухнув спереду, за кілька метрів від коня. Останнім, що відбилося в очах Федора, був стовп землі, змішаної зі снігом. Почув протяжне іржання смертельно пораненого Орлика та шалений біг вершника праворуч. Вибуховою хвилею капітана кинуло далеко від кучугур, під одиноку розлогу сосну.

Опритомнів Федір на третій день. Стояв специфічний запах медикаментів, чувся стогін сусіда по палаті.

— Води! — шепотіли побілілі губи пораненого. Він не міг повернути забинтовану голову, і тільки великими очима запитливо поглядав у його бік. Щось знайоме було в непорушному профілі. Довгий з горбинкою ніс, трохи опуклі губи, кошлаті чорні брови... «Хто він? — роїлася в голові думка. — Десь зустрічалися немов». Він ще раз пильно глянув на сусіда. Погляди їхні зустрілися.

— Федоре! — простогнав забинтований. — Данилюк! Ти?

Неначе поволока густого туману пропливла перед очима. І з нього туману зринули вершники. Один... Десять... Сотні... Ескадрон... Полк...

II.

— Командир взводу першого ескадрону другого полку Данилюк прибув за вашим наказом!

— Ну-ну, Федоре Венедиктовичу, не треба так офіційно, — усміхнувся Григорій Іванович. — Знаю, що ти командир взводу, прізвище теж відоме. Сідай. Зараз прийде Павло Величко, і почнемо нараду у вузькому колі.

Настрій у Котовського був гарний, хоча, здавалося, причин для радощів не було. Вже кілька днів його бригада скаче селами і хуторами Тамбовщини, шукаючи бандитів Антонова, а ті мов крізь землю провалилися. Вночі круками налітали на села, били, палили, вішали, а вдень ховалися в густих лісах. «Щось, мабуть, придумав комбриг, — догадався Данилюк. — Так просто Котовський усміхатися не буде».

— Міцний горішок дістався нам, — поволі мовив комбриг. — Проти нас орудує один з помічників Антонова — Матюхін. Вовк стріляний. До того ж нахабний і підступний. Спробуємо його перехитрити, — підморгнув Котовський.

Данилюк і Величко усміхнулися. Вони знали, що командир мастак на вигадки. Його здатність розробити несподівану операцію не раз забезпечувала успіх.

— Отже, — понизив голос Котовський. — Із сьогоднішнього дня наші взводи входять до складу Кубансько-Донської пов-

(Закінчення на 2-й стор.).

НА ВІРНІСТЬ БАТЬКІВЩИНІ. Фото РАТАУ.

У ВИХОРІ АТАК

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.).

станської армії, що прорвалася з тилів червоних на з'єднання з отаманом Антоновим. Очолюю загін я, військовий старшина Фролов. — Комбриг підвівся, обличчя його стало суворим, зосередженим. — Даю вам ніч на підготовку. Всі бійці повинні зняти зірки. Сховати прапор. Твій взвод, Федоре, надіває шаровари з лампасами, кашкети, а твій, Павле, — обрамичі шапки і папахи. Забудьте слово «товариш», Ви — станичники. Операцію починаємо зранку.

...З хати долинали регіт, грюкання кулаків. Дзвеніли розбиті чарки, падали додолу миски.

— Тепер кінець комісарам, нас багато.

— Смерть совдепівцям!..

Взвод Федора Данилюка непомітно оточив хату, в якій зібралася верхівка бандитів і новоприбулий «старшина Фролов». Бійці ждали сигналу. А Данилюк підповз до самого вікна.

— Кінчай комедію! Я — Котовський! — почувся раптом у хаті гучний бас комбрига, і слідом за ним пролунав дружний залп.

На подвір'ї миттю все заворушилося. Зрозумівши, що попали в пастку, матюхінці кинулись навтьоки.

— Взвод, по конях! — подав команду Данилюк. — Не дамо втекти гадам.

«...Орденом Червоного Прапора нагороджується командир взводу 1-го ескадрону 2-го кавалерійського полку Данилюк Федір Венедиктович за те, що в бою біля села Золотого, помітивши банду, яка сховалася в яру, не чекаючи розпорядження, повів за собою взвод і сильним несподіваним ударом розсіяв та знищив до 60 бандитів», — говориться в наказі по військах Тамбовської губернії від 25 вересня 1921 року за № 41.

Бойову нагороду вручив взводному Г. І. Котовський.

— Вітаю, Федоре! Не помилився я тоді.

«Що мав на увазі комбриг?» І згадалися Федорові не такі вже й давні події.

...Одного сина мав Венедикт Данилюк. Та й у того доля була не з щасливих. Бо хіба ж може наймит мріяти про кращу? Ріс Федір, пас корів у сільських глитаїв. Самотужки грамоти вчився. А коли почалася імперіалістична війна, «забрили» хлопця в солдати. На австрійському фронті почув Федір про лютневу революцію і відразу ж усією душею прийняв її. Розповсюджував «Окопную правду», його обрали солдатським депутатом. На деякий час повернувся на Голованівщину, в рідне Пушкове. Та хіба міг усидіти дома, коли піднявся трудовий народ на боротьбу з експлуататорами!

Зібрав Федір Данилюк групу таких же, як і сам, сміливців і влився в партизанський загін свого земляка Ісака Бобрика. Громили німців у рідних краях, а в 1919-му махнув до Богунського полку Миколи Щорса. Хоробро бився з денікінцями, захищаючи Київ. Поранений, попав у полон. Утік з поїзда, коли везли з Одеси, за кордон. Разом з тринадцятьма товаришами дістався Бирзули і тут потрапив у бригаду Котовського. Не відразу взяв добровольців Григорій Іванович. Перевірив ділові якості, відданість революції. І лише після цього зачислив до бригади, а Федора призначив ще й командиром шабельного взводу.

...Наприкінці жовтня 1921 року стало відомо, що на Україну з території панської Польщі закинуто великі банди з кадрових офіцерів і солдатів під началом Тютюнника. 9-а кавалерійська дивізія Котовського дістала завдання ліквідувати бандитські зграї.

17 листопада біля міста Базара на Волині розгорівся запеклий бій. Ворог мав кількісну перевагу. Як завжди, комбриг приймає рішення, якого противник не чекає.

— Федоре, бачиш отой лісок? Мчи зі своїм взводом туди і вийди непомітно в тил бандитам. Учини паніку.

Взвод Данилюка атакував ворога раптово. Розтягнувшись ланцюгом, червоні вершники з клинками наголо неслися на позиції бандитів. Ті не витримали, повернули назад. Федір помітив санки, що швидко мчали до лісу. Не вагаючись кинувся слідом. Пострілом петлюрівця з нього збило шапку. І все ж котовець наздогнав утікачів і разом з бійцями, що прийшли на допомогу, полонив бандитів. Ними виявилися троє білогвардійських полковників, які везли цінні штабні документи. Загалом того дня взвод Данилюка знищив до 30 бандитів.

А через кілька днів друзі тепло поздоровили Федора — він одним з перших у дивізії повторно удостоївся найвищої нагороди республіки.

III

— Павле! — зриваючи з себе покривало, підвівся Федір Венедиктович. — Друже мій бойовий! Пробач, не пізнав. Стривай, стривай. Скільки ж це ми з тобою не бачились?

Данилюк уже сидів на ліжку Павла.

— Більше дванадцяти виходить. А немов учора було. Ех, молодість, сила, де вони, Павле?

— Не варто шкодувати за ними. Молодість і силу віддали ми, щоб народ вільно жив, щоб діти наші росли щасливими. Розкажи краще, Федоре, про оті дванадцять років, які ми не бачились...

Прикрив долонею очі. Спогади... Тоді, в двадцять другому, приїхав у своє Пушкове. Два ордени Червоного Прапора виблискували на грудях. Відгриміли бої. Та не було коли спочивати. Незабаром колгосп організував, головував у ньому, хліб ростив.

А в червні сорок першого, коли чужинці посягнули на нашу землю колишній котовець знову взяв шаблю в руки. Захищав Москву, партизанив на Смоленщині, дійшов фронтовими шляхами до Німеччини. Вже й до перемоги недалеко. І ось — на тобі — потрапив у госпіталь. Та він певен, довго йому тут не всидіти. Як же без нього добиватимуть ворога?

— Пізнаю характер Данилюка, — повів очима Величко в бік кітеля з капітанськими погонами, що висів на спинці стільця. Поруч тих, перших, орденів красувалися два ордени Червоної Зірки, орден Вітчизняної війни другого ступеня, медалі.

...Медсестра рвучко відчинила двері — і заніміла. Ці двоє, що ще вчора, здавалось, були безнадійними, сиділи на ліжку плече до плеча. Бліді обличчя їхні сяяли щастям, очі світилися вогнем, а з безкровних губ зривалося ледь чутне: урочисте:

Нам нет преград
Ни в море, ни на суше,
Нам не страшны
Ни льды, ни облака...

Подумки вони неслися у вихорі атак...

Ю. МАТІВОС.

Пушкове — Голованівськ — Кіровоград.

Служимо Вітчизні

У боях за визволення Кіровоградщини від німецько-фашистських загарбників брали участь воїни 30 національностей. Майже 180 тисяч кіровоградців героїчно билися в частинах Червоної Армії на полях Білорусії, під Москвою і Сталінградом, відстоюючи честь, свободу і незалежність своєї рідної Вітчизни.

На прохання червоних слідопитів ми пропонуємо читачам розповідь про білорусів, які відзначилися в боях за визволення міст і сіл степової Кіровоградщини від окупантів.

ЕКСПЕДИЦІЯ «СЛАВА»

ВДЯЧНІСТЬ БРАТІВ

1.

Першим називаємо прізвище Кузьми Петровича Гриба (народився 1911 року в селі Свиську Лоєвського району Гомельської області). Відважний піхотинець воював на Західному й Південно-Західному фронтах.

Та особливо відзначився К. П. Гриб 29 вересня 1943 року в битві за Дніпро біля села Куцеволівки Онуфріївського району. В числі передових підрозділів стрілецький взвод гвардії молодшого лейтенанта форсував ріку. Закріпився на плацдармі, він сміливо відбивав атаки гітлерівців і своїм автоматом знищив майже 70 солдатів та офіцерів ворога. Його поранили, та він продовжував стріляти. В цьому нерівному бою Кузьма Петрович загинув. Посмертно білоруському воїнові присвоїли звання Героя Радянського Союзу. І куцеволівці свято шанують пам'ять свого визволителя, який віддав життя за їхнє щасливе сьогодення.

2.

У грудні 1943 року запеклі бої точилися в районі міста і залізничної станції Знам'янка. Ворог надавав величезного значення цьому опорно-стратегічному пункту і мав намір закріпитися тут. Командуючий 2-м Українським фронтом генерал армії І. С. Конєв поставив завдання вибити гітлерівців з міста з допомогою авіації.

Ескадрилья, в складі якої був білорус Тит Григорович Сеньков (народився 1917 року в селі Старокожовці Горецького району Могильовської області), завдаючи бомбового удару по живій силі і техніці, знищила 8 танків, 10 автомашин з військовими і вантажем, 20 вогневих точок противника, що сприяло радянським наземним військам в оволодінні містом.

Тит Григорович закінчив Дрибінський зоотехнікум, перед самою війною — Краснодарське військове авіаційне училище льотчиків - спостерігачів, боронив Вітчизну на Західному, Сталінградському, Воронезькому, Степовому фронтах. Був штурманом ланки, ескадрильї, бомбардувального авіаполку. За час війни Т. Г. Сеньков здійснив 142 бойових вильоти. В кінці жовтня 1941 року став Героєм Радянського Союзу. Тепер, підполковник запасу живе в Одесі. Знам'янські піонери підтримують зв'язки з колишнім визволителем міста і району.

3.

Сотні вірних і хоробрих синів Білорусії брали участь у визволенні Кіровограда — важливого опорного пункту гітлерівців. І хочеться неодмінно згадати ще одного військового льотчика, командира штурмової ланки авіаційного полку Володимира Романовича Жигунова (народився 1920 року в селі Нашковичах Мстиславського району Могильовської області). Його фронтовий шлях проліг через Курську дугу, Харків, Полтаву, Кривий Ріг.

У складі свого авіаполку завдавав ударів з повітря по ворожих позиціях на східних околицях Кіровограда. Було знищено кілька ворожих артилерійських батарей і військових складів. В. Р. Жигунов брав участь у ліквідації Корсунь-Шевченківського ворожого угруповання, визволяв Польщу, Чехословаччину. За час війни здійснив 194 бойових вильоти і теж став Героєм Радянського Союзу.

Після війни визволитель нашого краю закінчив Військово-повітряну академію і служив у Радянській Армії до 1969 року. Нині підполковник запасу В. Р. Жигунов працює інженером у науково-дослідному інституті. Йому доводиться часто виступати перед трудящими, воїнами, піонерами. І неодмінно згадує ветеран війни, прославлений ас повітряні бої над Кіровоградом у складі військ 2-го Українського фронту.

4.

І ще коротка розповідь про одного визволителя з Білорусії — комуніста Михайла Павловича Котловця (народився 1914 року в селі Скригаловому Мозирського району Гомельської області). При розгромі ворожих угруповань у районі Лелеківки в січні 1944 року танковий батальйон під командуванням гвардії капітана М. П. Котловця знищив 7 танків, лише за один день відбив 6 контратак противника. На грудях командира засяяв бойовий орден.

Під час прориву оборони гітлерівців на румунсько-угорському кордоні в жовтні 1944 року його батальйон знищив 5 гармат, понад 100 підвід з боєприпасами, багато живої сили ворога. В цьому запеклому бою й загинув вірний син білоруського народу. Посмертно йому присвоєно звання Героя Радянського Союзу.

Подвиг чотирьох учасників визволення нашого краю, уродженців Білорусії, вічно житиме в пам'яті народній.

В. КАНІЖАНСЬКИЙ.

ОПЕРАЦІЯ «ПОШУК»

ІВАН БІЛИЙ ПАМ'ЯТАЄ...

У НОМЕРІ «Молодого комунара» за 18 січня керівник загону червоних слідопитів села Люшневатого Голованівського району Л. Кучмагра розповіла про останній бій навідника Івана Білого. Це трапилось у лютому 1945 року на озері Балатон. Воїна поранили, і шофер Чернишов на «Шкоді» відвіз його в госпіталь. Іван Білий не повернувся в 684-й полк.

Школярі розшукали ветеранів цього полку В. Амбарцумяна, З. Лавренюка, Ш. Ахметжанова. Фронтовики хочуть знати про долю Івана Білого та його бойових друзів Володимира Лопатіна і Віктора Мажеровського.

* * *

Перший лист ми отримали з м. Долинської (вул. Карла Маркса, 344). Писав пенсіонер Іван Карпович Білий:

«Я дуже вдячний Л. Кучмагрі і дітям за те, що вони зуміли нас розшукати...»

Про бій у лютому 1945-го і про однополчан не згадує. Але висловлює бажання зустрітися з ними. Ми вже хотіли повідомити в Люшневате, що Іван Білий живий. Аж раптом іще одне повідомлення від Л. Кучмагри:

«Учні одержали листи від слідопитів Кіровоградської восьмирічної школи № 2, із села Українки Кіровоградського району, із села Гледос Новоукраїнського району. Та найбільше схвилював лист від Івана Білого, не від того, що був навідником, а від його сина — Івана Івановича Білого, який живе в селі Мартинівці Новоархангельського району. Він повідомив, що його батько помер від ран в останні роки війни...»

Як же тоді розуміти Івана Карповича, котрий мешкає в м. Долинській? Хто ж вступив у нерівний бій з гітлерівськими танками на озері Балатон — він чи його однофамілець з Мартинівки? Ми вирішили продовжити пошук і уточнити події та факти. Коли це гість у редакції— Семен Іванович Гержов, колишній командир взводу, потім начальник штабу 1-го дивізіону, помічник начальника штабу 684-го артполку. Його син Віктор, що нині вчиться в середній школі № 24 м. Кіровограда, першим прочитав лист Л. Кучмагри. «Батьку, ось про твій полк пишуть, про твоїх товаришів...»

Семен Іванович приніс до редакції лист і кілька знімків. На одному віч сфотографований разом з Іваном Савичем Білим і його дружиною, на другому — з Володимиром Лопатіним.

— Іван Білий живе в селі Захарівці Світловодського району, працює в колгоспі бухгалтером, — уточнив С. І. Гержов.

А в листі детально:

«Між озером Балатон і озером Веленце йшли запеклі бої. Гітлерівське командування стягнуло сюди дивізії 6-ї танкової армії... Під час одного з наступальних боїв і трапилось те, про що розповідала газета.

...Командир батареї побіг на вогневу позицію, оглядаючи гармати і втрати... Він побачив понівечену гармату. Поруч лежав Іван Білий. «Убитий!» — подумав. Насправді Іван Савич тільки втратив свідомість, а потім усе-таки розплющив очі... А бої тривали.

Після війни я працював в обласному земельному відділі. 1950 року ціле літо був у Новогеоргіївському районі (тепер Світловодський). І в селі Захарівці зустрів І. С. Білого. Тоді ж там жила сім'я Володі Лопатіна, який був у моєму взводі розвідником. Ще один наш розвідник, Іван Рачкованов, — у селі Родниківці Олександрівського району.

Артилеристи 684-го полку брали участь у боях за визволення Кіровоградщини, зокрема пройшли через село Богданівку Знам'янського району, село Люшневате Голованівського району. Потім — Румунія, Угорщина, Австрія, Югославія...»

Отже, сумніву тепер немає. Колишній навідник, про якого писали червоні слідопити, живе в Захарівці. І пам'ятає той бій з гітлерівськими танками. І пам'ятає бойових друзів. Бо ж пам'ять воїна — як слава героїв.

НА ФОТО: С. ГЕРЖОВ (ЗЛІВА) І В. ЛОПАТІН (1947 р.).

● ЙДЕ ВСЕСОЮЗНИЙ МІСЯЧНИК ОБОРОННО-МАСОВОЇ РОБОТИ

ДОРУЧЕННЯ ВИКОНАЛИ

Тут щодня — новинка: вчора Андрій Пицюпа повернувся з обласних змагань автомобілістів і привіз перший приз, а в складі збірної області ввійшов у десятку найсильніших на першості республіки; сьогодні молоді дтсаафівці зустрінуться з ветеранами війни; завтра — перегляд кінофільму про тсоавіахімівців.

Голова первинної організації ДТСААФ автотранспортного підприємства 10041 О. І. Долгоеров задоволений: знову його помічники — хлопці, які готуються до армійської служби, — добре виконали його доручення — обладнали куточок бойової слави. В центрі тут матеріали розділів «Що ми захищаємо, що ми бережемо», «Служба солдатська», «Радянським воїнам В. І. Ленін заповів».

Та передусім — технічне навчання. Для народного господарства вже підготовлено 35 водіїв третього класу, 10 мотоциклістів, 18 спеціалістів по ремонту автотранспортної техніки, 27 дтсаафівців підвищили свою кваліфікацію і склали іспит на права водія першого класу. В технічних гуртках учаться слюсарі, токарі, шліфувальники.

Після цих занять — фізична підготовка, старти з багатоборства ГПО, змагання з технічних видів спорту. Порівнятися з Андрієм Пицюпою прагнуть Михайло Залужний і Віктор Драган, Георгій Товмаченко і Анатолій Тотимир, Станіслав Ігнатьєв і Олександр Колоколов. Сьогодні вони серед призерів змагань, що проводяться в первинній організації ДТСААФ, завтра— щасливий фініш на першості району. Хлопці готуються до випробувань.

П. МАТЮШИН,
інструктор Новоукраїнського райкому ДТСААФ.

КОМСОМОЛЬСЬКИЙ ЩОДЕННИК УДАРНИХ СПРАВ

Близько 4,5 тисячі юнаків і дівчат республіки удостоїлися честі бути сфотографованими в Кремлі

До книги трудової слави Житомирського заводу хімічного волокна занесено ім'я комсомольця Миколи Бархатова. Він першим на підприємстві справився з завданням двох років п'ятирічки. В зобов'язаннях передового робітника записано: особисту п'ятирічку виконати за 3 роки, до 60-річчя Великого Жовтня виготовити понад план 136,2 тонни першосортного волокна. Більш як двісті молодих виробничників працюють тепер на розширеній зоні обслуговування. В похід за високу ефективність і якість роботи на заводі включилися 27 комсомольсько-молодіжних колективів.

Подібних прикладів ентузіазму і майстерності юнаків і дівчат можна навести чимало, повідомили кореспондента РАТАУ в ЦК ЛКСМУ. Включившись у змагання за право підписати Рапорт Ленінського комсомолу Центральному Комітетові КПРС до 60-річчя Великого Жовтня, молоді трудівники прагнуть перевиконувати виробничі завдання, достроково завершити п'ятирічку. За трудовим календарем 1978 року, наприклад, працює прядильниця Донецького бавовняного комбінату імені XXV з'їзду КПРС Любов Давиденко. На її рахунку понад 65 тонн пряжі відмінної якості. За п'ятирічку майстриня зобов'язалася виконати 10 річних норм. Її земляки — члени комсомольсько-молодіжної бригади робітників очисного вибою шахти імені Димитрова виробничого об'єднання «Червоноармійськвугілля» до ювілею Радянської влади вирішили записати на свій рахунок 12 тисяч тонн надпланового палива.

По-корчагінському працює на Всесоюзній ударній комсомольській будові Дніпрогес-2 бригада Анатолія Лисенка. Підрахувавши можливості і резерви, передовий колектив прийняв зустрічний план: укласти в 1977 році в конструкції шлюзу 35 тисяч кубометрів бетону замість 30 тисяч за завданням. Ще у вересні відкрили рахунок ударним справам другого року п'ятирічки автоскреперисти Володимира Зосимчука, які працюють на будівництві Каховської зрошувальної системи.

У ході соціалістичного змагання народжуються нові цінні почини. Під девізом «Десяту — достроково! В кожному комсомольському році п'ятирічки якості — десять місяців!» працює бригада Віктора Брика із Запорізького автозаводу «Комунар». Нові рубежі намітили молоді металурги. Учасники ювілейної плавки, присвяченої 40-річчю світового рекорду, встановленого Макаром Мазаєм, вирішили виконати соціалістичні зобов'язання 1977 року до 5 грудня. Вони закликали майстрів вогненної професії в рік 60-річчя Великого Жовтня розгорнути змагання за прискорення виплавки 150-мільйонної тонни сталі і за почесне право її зварити.

Молоді майстри ферм республіки палко підтримали ініціативу тваринників Київської області, яку схвалив Генеральний секретар ЦК КПРС товариш Л. І. Брежнєв.

АТЕСТУЄМО КОМСОМОЛЬСЬКО-МОЛОДІЖНІ

ОТА СТЕЖИНА В РІДНІМ КРАЇ

Так уже виходило того ранку, що з ким би не говорив голова колгоспу імені Мічуріна Новгородківського району Леонід Костянтинович Сулима, розмова торкалася першої ферми.

— Підпишіть, — звернувся молодий завідуючий молочнотоварною фермою № 2 Петро Барабаш.

— Надої знизились у вас. Горох даєте? Ще ній Доведеться тобі з молодими порадитись.

Потім до кабінету зайшла молода дівчина, спитала, чи є робота на першій фермі.

— Квартиру хоч зараз одержуй,— усміхнувся Леонід Костянтинович,— а вільної групи немає. Почекай трохи. Обов'язково будеш на цій фермі, в комсомольсько-молодіжному.

За ніч відлига все змінила довкола: сніг, ще вчора білий, пухнастий, тепер осів, узявся водою, а тваринницьке містечко потопало в тумані. Зійшлися дівчата в будинок тваринників. Тут затишно, тепло. Одні дивляться телепередачу, інші збилися коло стенда, аналізують, як працювали вчора, а Єва Рубенець і Тетяна Ковтун — біля книжкової шафи.

— Михайлівна йде,—промовив хтось із жінок.

Відчувалося, що вони чекають її — на обличчях дворок зблиснули усмішки. Ось уже котрий день дівчата під впливом радісної події: Любові Михайлівні Густовіт вручили орден Леніна.

У ветерана то не перша нагорода. Орден Трудового Червоного Прапора вона одержала ще понад десять років тому. Надоїли тоді від кожної корови по 2600 кілограмів молока, а до її приходу в колектив і по 1500 не мали. В дев'ятій п'ятирічці ферма пересягнула тритисячний рубіж.

Лідія Конопацька, Тетяна Ковтун, Зоя Плахотнюк стали лауреатами обласного змагання серед молодих майстрів машинного доїння, одержавши від кожної корови більш як по 4090 кілограмів молока. Лідія Конопацька, як і завідуюча фермою, удостоїлась ордена Леніна, Тетяна Ковтун — ордена Трудового Червоного Прапора, Зоя Плахотнюк — медалі «За трудову доблесть».

Ферма неподалік Петрокорбівки. Від села до неї веде тополина алея, а вже на повороті до тваринницького містечка пролягла вузенька стежина. Її проклали доярки. Для чотирьох та стежка стала шляхом до урядових нагород. Нею йдуть і інші, молоді, ті, що лише мріють про успіх.

У Поліни Ножки і Марії Лапської ще немає своїх груп, вони підмінні доярки. Та працюють на совість — така традиція колективу.

Перед вечірнім доїнням дівчата знову завітали до кімнати відпочинку. Що для них головне в роботі нині, коли вони роблять перші кроки в трудовому житті? Поліна Ножка сказала:

— Підрахували ми з Марією, що коли у кожної корови залишаться невидоєними 100 грамів молока, то за один день колгосп втратить його 120 кілограмів. Хіба ж ми можемо допустити, щоб надої в групах знизились? Ніколи. Підмінною, мабуть, важче працювати. Але школа хороша, і ми пишаємось тим, що не підводимо своїх старших подруг. Прагнемо бути схожими на наших орденоносців.

Дівчата вже давно пішли в тваринницькі приміщення, а у Любові Михайлівни і групкомсорга Ганни Гринь ще є про що поговорити. Знову життя народжує проблему: дуже висока собівартість центнера продукції.

У групкомсорга і завідуючої фермою день був ущерть заповнений турботами. Приходили з інших ферм, радились, як змінити кормовий раціон, щоб зросли надої. Побував і завідуючий відділом комсомольських організацій райкому ЛКСМУ Микола Трикула, переглянув документацію комсомольської групи ферми, поцікавився проблемами. І після доїння вони, групкомсорг і завідуюча фермою, знову зустрілися.

— У колгоспі імені Димитрова теж комсомольсько-молодіжний колектив створили,—повідомила Ганна. — Мабуть, важко його організувати у відстаючому господарстві. Надої дуже низькі. Потрібно допомагати, виводити на рівень передових. Аж веселіше стало, коли повідомили про це з райкому комсомолу. На тому тижні приїдуть до нас молоді доярки з колгоспу імені Димитрова. Будемо готуватися до зустрічі.

Групкомсорг і завідуюча останніми залишили ферму. І вже прощаючись, Любов Михайлівна спитала:

— А чи не поставити на зборах іще одне питання, скласти графік надоїв на все п'ятиріччя, на кінець якого запланувати 4000 кілограмів?

— Звичайно, Михайлівно.

Ю. ЛІВАШНИКОВ,
спецкор «Молодого комунара».

МОЛОДІЖНА ТЕМА В РАЙОННІЙ ПРЕСІ

ЯКИМ ЙДЕШ У ЖИТТЯ

На четверте засідання клубу актуальних проблем у редакції голованівської районної газети «Комуністична праця» зібралися молоді переможці соціалістичного змагання першого року п'ятирічки. Тут їх зустріли секретарі райкому Компартії України В. Л. Вишня та М. Я. Чанка, другий секретар обкому ЛКСМУ І. Ф. Гнибіденко, секретарі райкому комсомолу М. Г. Собченко та А. П. Мельник. Головна тема розмови: «Як ти утверджуєшся в житті?»

— Добре утверджуємося, — сказав молодий гвардієць п'ятирічки з Побузького нікелевого заводу Василь Сердюк. — Наші хлопці роблять вагомий внесок у розв'язанні багатьох кардинальних питань: підвищення ступеня відновлення металу в грубчастих печах, збільшення стійкості футеровки печей. Молодь заводу бореться не лише за кількість і якість продукції, а й за те, щоб поруч не було жодного відстаючого. Якось у нашому випалювально-відновлювальному цеху відстала четверта бригада. Розібрались з причинами, допомогли. За підсумками другого півріччя минулого року бригада посіла перше місце в цеху.

Про те, що любов до праці, до своєї професії допомагає становленню людини, говорила переможець районного змагання тваринників, доярка радгоспу «Перегонівський» Марія Гуцалюк. Молодий комбайнер колгоспу імені XX з'їзду КПРС Віталій Катеринич розповів, як у складних умовах живування його надихав приклад представників старших поколінь. Про вклад своїх друзів у п'ятирічку говорили доярка-тритисячниця колгоспу імені Ульянова Ганна Цвигун, шофер колгоспу «Росія» Юрій Таціенко, секретар комсомольської організації райпобуткомбінату Тетяна Безугла та інші. Всі дійшли висновку, що утвердити себе в житті можна лише чесною працею, вірністю справі партії і народу.

ХРОНІКА КОМСОМОЛЬСЬКОГО ЖИТТЯ

ПЛЕНУМ КОМПАНІЇВСЬКОГО РАЙКОМУ КОМСОМОЛУ

Відбувся пленум Компаніївського райкому комсомолу, що розглянув питання «Підсумки обміну комсомольських документів у районній комсомольській організації і завдання дальшого вдосконалення стилю роботи комітетів комсомолу».

З доповіддю на пленумі виступила перший секретар райкому В. Сухе.

В обговоренні доповіді взяли участь секретарі комсомольських організацій: колгоспу імені Тельмана—А. Кріпак, колгоспу «Комуніст» — В. Смолзирев, колгоспу «Україна» — В. Бреус, колгоспу «Іскра» — В. Гавула, механізатор колгоспу імені Димитрова В. Мусик, секретар комсомольської організації районного об'єднання «Сільгосптехніка» О. Шаповалов та інші.

На пленумі також було розглянуто питання про хід виконання організаційно-політичних заходів райкому комсомолу по здійсненню рішень XXV з'їзду КПРС і XXV з'їзду Компартії України, про підсумки соціалістичного змагання серед комсомольців і молоді району за 1976 рік.

Людмила Чернова працює у радгоспі «Тюльпан», у бригаді, яка вирощує гвоздики. У минулому році бригада при плані 100 тисяч виростила 150 тисяч штук квітів.
На фото: Л. ЧЕРНОВА.

Фото М. ГЕЛЬМАНА,
м. Кіровоград.

ЗРОСТАЄ АВТОРИТЕТ

«Ми хочемо, щоб ентузіазм, жвавість розуму, молода енергія залишались у наших людей на все життя. Цьому повинен сприяти комсомол, це повинне бути його важливою турботою». Ці слова з доповіді Генерального секретаря ЦК КПРС Л. І. Брежнєва взято епіграфом до тематичної сторінки «Виховання молоді — комплексний підхід», яку вміщує долинська районна газета **«Шляхом Ілліча»**. В кореспонденції «Дійти до кожного» перший секретар райкому ЛКСМУ В. Коробов пише про велике значення обміну комсомольських документів для посилення індивідуальної виховної роботи з юнаками і дівчатами. Підвищилась громадська активність молоді. Гострішою стала боротьба з недоліками. Так, під час співбесіди з молодими тваринниками колгоспу імені Шевченка з'ясувалося, що тут мало приділяють уваги поширенню передового досвіду, створенню умов для одержання високоякісної продукції, організації культурного відпочинку. Після співбесіди комітет комсомолу господарства вжив заходів для усунення недоліків. На фермі створено пост якості, запалено «Комсомольський прожектор». Краще працюють гуртки художньої самодіяльності, спортивні секції.

Секретар комітету комсомолу Долинської середньої школи № 1 Л. Рассказова пише, що останнім часом значно зріс авторитет організації. Якщо до обміну комсомольських документів організація налічувала 198 членів, то нині — 253. Кожний комсомолець бере активну участь у Ленінському заліку «Рішення XXV з'їзду КПРС — у життя!», має особистий комплексний план вивчення творів В. І. Леніна, матеріалів з'їзду партії.

Інші автори вміщених кореспонденцій розповідають про ефективність трудового і правового виховання молоді, про форми масово-політичної роботи в молодіжних колективах. Досвід виховної роботи, описаний газетою, стане в пригоді всім ватажкам молоді району.

СОЦІАЛІСТИЧНИЙ СПОСІБ ЖИТТЯ

ДО ЯКОГО ІДЕАЛУ МИ ПРАГНЕМО?

Всебічно розвинута особа. Які характерні риси такої особи? Який наш життєвий ідеал?

Я гадаю, що всебічно розвинута особа зовсім не «всезнайка» і «всевмійка», який уранці оре землю, вдень робить наукові відкриття, а ввечері пише вірші. Але це, звичайно, буде людина високої культури, великих духовних потреб, широкого діапазону інтересів. Їй властиві висока культура праці і побуту, громадської поведінки і почуттів, так само як висока духовна й фізична культура. Така людина не може працювати абияк і жити абияк, нездатна без причини скривдити когось чи при зустрічі з Прекрасним, Піднесеним, Тим, що має потребу в собі, в твоїй допомозі, поводитись, як дикун.

Найвищою життєвою потребою такої людини, уявляється мені, стала творча, змістовна, висококваліфікована праця, в якій мають потребу близькі їй люди, її країна, народ, усе людство. Життєво важливою стала для неї потреба в знаннях: науково-технічних, суспільно-політичних, художньо-естетичних, потреба в спілкуванні — змістовному, вимогливому й самовідданому. Іншими словами, її потреби не обмежуються самозбереженням і навіть самоутвердженням, а now опираються на саморозвиток, самовираження особи.

Відповідно її цікавлять не тільки особисті справи. Вона живе інтересами свого колективу, країни, світової соціалістичної системи, всього людства в цілому. Її цікавлять виробництво і розподіл, наука і мистецтво, політика і ідеологія, право і мораль, педагогіка і техніка. Вона оволоділа науковим марксистсько-ленінським світоглядом, який виключає релігійні й інші забобони, передбачає творче осмислення духовної скарбниці людства, художнім почуттям Прекрасного. В моральному відношенні ніколи вона не поступиться совістю, справедливістю.

Всебічно розвинута особа може і повинна бути захоплена якоюсь справою, яка поглинає, не може не поглинати значну частину її часу. Але це не професійна обмеженість, коли людина не бачить далі «своєї» науки чи «своєї» машини. Це, звичайно ж, не той, що часом ще подибується, вчений (псевдовчений!), котрий байдуже ставиться до мистецтва і до фізичної культури. І це не художник (псевдохудожник!), неосвічений у науці і такий же безкультурний фізично. І це, зрозуміло, не спортсмен (псевдоспортсмен!), у якого з усіх частин тіла дістали розвиток лише руки, ноги і черевний прес.

З другого боку, улюблена справа не заслоняє від такої особи інших потреб та обов'язків. Жити інтересами свого суспільства, духом свого часу, майбутнім людства — ось чим уявляється мені магістральна ідея існування всебічно розвинутої особи.

І ще. Така людина зовсім не прийшла із далекого майбутнього. І в минулому, і тепер кожний із нас зустрічав — і в літературі, і в житті — немало людей, котрі наближаються до цього ідеалу. Отже, це — цілком реальне (хоча й ідеальне) явище.

Майбутнє світле, писав великий російський революціонер-демократ М. Г. Чернишевський, майбутнє прекрасне. Любіть його, прагніть для нього, працюйте для нього, наближайте його, переносьте з нього в сучасне, скільки зможете перенести. Настільки буде світле й добре, багате радістю і насолодою ваше життя.

Тепер ці слова є девізом мільйонів людей, свідомих борців за світле майбутнє людства, за комунізм.

І. БЕСТУЖЕВ-ЛАДА,
доктор історичних наук, завідуючий відділом прогнозування соціальних процесів Інституту соціологічних досліджень Академії наук СРСР.

(АПН).

Живі «метеостанції»

Якось минулого року взимку наступила відлига. Петлясті путівці голованівських лісів покрилися сумішшю води і снігу: ні проїхати, ні пройти.

— І все-таки незабаром наступить похолодання, — ніби між іншим зауважив директор державного мисливського господарства «Голоче» Б. С. Животовський. — Чуєте, ворони хором розкаркались. За три десятки років роботи єгерем я не раз пересвідчувався, що це — ознака зниження температури, знову почнуться заморозки...

Наступного ранку так воно й сталось — все вкрилося крижаним панциром. А ворони в цю пору затіяли в блакитному піднебессі хаотично-обертові гуртові польоти-хороводи.

— Переконаєтесь самі, — запевнив один із єгерів господарства, — наближається снігопад, а то й на декілька днів захурделить...

І знову помилки не трапилось. Багато цікавих прикмет і оповідок, зв'язаних із завбаченням погоди, довелося мені почути тоді від цих бувалих, збагачених життєвим досвідом людей, котрі весь час тісно спілкуються з природою.

За неповними науковими даними у світі зараз налічується близько шестисот тварин і птахів — своєрідних живих «барометрів», які подають різні «сигнали» про погодні зміни.

Виправданих, перевірених віками завбачень дощової погоди в народі побутує безліч. Ось деякі з них, найбільш перевірених і виправданих: «Відсиріло на лузі підсохле сіно — на дощ», «Із берези тече багато соку — на дощове літо», «Крута веселка — на вітер, спадиста — на дощ», «Морозний іній на траві — на дощ», «Під час сходу сонця душно — надвечір буде дощ», «Туман над лісом висить — на дощ, гриби будуть...».

Багато інших цікавих прикмет довелось почути від єгерів «Голочого». На підставі багаторічних спостережень вони вважають, що коли розспівалися снігурі, значить незабаром почнеться завірюха. З раннього-ранку попискують синиці — слід чекати цупкого морозу вночі. Практично безпомилково «завбачають» погоду допитливі ворони. У народі їх, очевидно недаремно звуть «віщунами». І небезпідставно. Перед сильними вітрами вони гуртуються на нижніх гілках дерев, а перед відлигою збираються у великі зграї на землі.

Коли ж розібратися глибше, то виявляється, що в такій поведінці птахів немає нічого загадкового. Бо ж протягом своєї багатовікової еволюції численні представники фауни у боротьбі за своє існування інстинктивно зуміли пристосуватись до навколишнього середовища, виробили в собі дивовижну здатність наперед відчувати ті чи інші погодні зміни. Мешканці лісів, полів стали, так би мовити, природними «барометрами» і, якщо хочете, навіть живими «метеостанціями».

В. КРАМАРЕНКО,
краєзнавець.

Кримська область. На Сімферопольській фабриці текстильно-художніх виробів освоєно випуск сувенірних виробів до наступної Олімпіади-80, що відбудеться в Москві.

Цього року підприємство випустить 39 тисяч хусток, 10 тисяч комплектів жіночих капелюшків з сумками і тисячі спортивних шапочок з емблемою Олімпіади.

На фото: художник фабрики Валентина ЛИТВИНЧУК демонструє виріб підприємства.

Фото О. ОБУХІВСЬКОГО. (Фотохроніка РАТАУ).

ТБ

ВІВТОРОК
22 ЛЮТОГО

ПЕРША ПРОГРАМА. 10.00 — Документальні фільми. 10.30 — К. т. Для дітей. «Весела зима». 11.00 — Новини. 11.15 — «Наодинці з книгою». 11.55 — К. т. «Екран молодих». 12.55 — «Людина і природа». 15.00 — Документальні фільми. 15.25 — Сторінки творчості письменника Д. Фурманова. 16.10 — К. т. «Ми знайомимося з природою». 16.30 — К. т. «Наука сьогодні». 17.00 — «Кіровоградщина спортивна». (К-д). 18.00 — Новини. 18.15 — К. т. «Ми граємо і співаємо». 18.30 — «Людина і закон». (К-д). 19.00 — К. т. Виступ хорової капели «Соловейко» Кіровоградського Палацу піонерів. (К-д). 19.35 — Фільм «Юнга Північного флоту». 21.00 — «Час». 21.30 — К. т. Концерт, присвячений Дню Радянської Армії і Військово-Морського Флоту.

ДРУГА ПРОГРАМА. 9.00 — Новини. 9.10 — Гімнастика. 9.30 — «Завтра о сьомій». Вистава. 15.35 — «Кубок надій». Виступають юні баскетболісти. 16.10 — «Рубежі десятої п'ятирічки». 16.40 — «Тваринництво — ударний фронт». 17.00 — Концерт дитячого хору «Щасливе дитинство». 17.30 — «Телешкола механізатора». 18.00 — Реклама. Оголошення. 18.30 — Концерт. 19.00 — Вісті. 19.35 — «До Дня Радянської Армії і Військово-Морського Флоту». Музична програма. 20.35 — Кінофестиваль «Ленінський альбом». Документальний фільм «Ілліч у Лондоні». 20.45 — «На добраніч, діти!» 21.00 — «Час». 21.30 — Фільм-концерт «Запрошуємо до танцю». 22.00 — «Старт». По закінченні — новини.

СЕРЕДА
23 ЛЮТОГО

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Новини. 9.10 — Гімнастика. 9.30 — К. т. Фільм «Юнга Північного флоту». 10.55 — К. т. «Клуб кіноподорожей». 11.55 — Телефільм. (К-д). 12.10 — К. т. «Славою овіяні». 15.00 — Програма документальних фільмів до Дня Радянської Армії і Військово-Морського Флоту. 16.00 — Фільм — дітям «Орля». 17.15 — К. т. «Відгукніться, сурмачі!» 18.00 — «День за днем». (К-д). 18.15 — К. т. «Сьогодні — День Радянської Армії і Військово-Морського Флоту». Виступ заступника міністра оборони СРСР головнокомандуючого Військово-Повітряними Силами головного маршала авіації П. С. Кутахова. 18.30 — Документальний фільм «Захищаючи Батьківщину». 19.30 — К. т. Хокей. ЦСКА — «Динамо» (Рига). В перерві — тираж «Спортлото». (21.00 — «Час»). 22.05 — К. т. Фільм «Білоруський вокзал».

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — Фільм-концерт «Грає баяніст Петров». 10.15 — Художній телефільм «Воротар». 11.00 — Новини. 11.15 — Для дітей. «У дружбі, щасті ми зростаємо». 11.40 — «Шкільний екран». Суспільствознавство для учнів 10 класу. 15.30 — «Щоденник соціалістичного змагання». 15.45 — «В годину дозвілля». Музична передача для воїнів. 16.30 — «Естафета полум'яних років». Відеофільм 2. 17.30 — Для дітей «Сонячне коло». 18.00 — Реклама, оголошення. 18.10 — «Палітра». 18.30 — «Вечірня музична пошта — воїнам». 19.00 — Вісті. 19.30 — Художній фільм «Ад'ютант його превосходительства». 1 серія. 20.45 — «На добраніч, діти!» 21.00 — «Час». 21.30 — «Сьогодні — День Радянської Армії і Військово-Морського Флоту». «Слава солдатська». 22.30 — Фільм-концерт «Славлю Вітчизну». По закінченні — новини.

ЧЕТВЕР
24 ЛЮТОГО

ПЕРША ПРОГРАМА. 15.00 — Науково-популярні фільми. 15.30 — К. т. «Російська мова». 16.15 — К. т. «Шахова школа». 16.45 — К. т. «Ленінський університет мільйонів». 17.15 — К. т. Концертний зал телестудії «Орля». 18.00 — «Моя п'ятирічка». Трудові будні комсомольців Кіровоградського заводу тракторних гідроагрегатів. (К-д). 18.30 — К. т. «До річниці XXV з'їзду КПРС». 19.15 — «Курс — науково-технічний прогрес». «З турботою про завтра». (К-д). 19.45 — К. т. «Знову Гаранін». Телевистава. 21.00 — «Час». 21.30 — К. т. «Наша адреса — Радянський Союз». 22.40 — К. т. Міжнародні змагання з лижного спорту.

ДРУГА ПРОГРАМА. 16.00 — «Республіканська фізико-математична школа». 16.30 — «Людина і її справа». 17.00 — «Рішення XXV з'їзду КПРС — у дію». 17.45 — «Золоті зірки України». Теленарис. 18.00 — «Народні мотиви». 18.30 — «Палітра». 19.00 — Вісті. 19.30 — «Найдорожче». Відеофільм «Комуністи». 20.45 — «На добраніч, діти!» 21.00 — «Час». 21.30 — Телефільм «Ад'ютант його превосходительства». 2 серія. 22.55 — Боротьба дзю-до. 23.30 — Новини.

П'ЯТНИЦЯ
25 ЛЮТОГО

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Новини. 9.10 — К. т. Гімнастика. 9.26 — К. т. Концертний зал телестудії «Орля». 10.15 — К. т. «Ленінський університет мільйонів». 15.00 — «В буднях великих будов». 15.50 — Фільм — дітям. «Дівчинка, з якою я дружив». 17.05 — К. т. «Москва і москвичі». 17.35 — К. т. Концерт Сахалінського російського народного хору. 18.00 — «День за днем». (К-д). 18.15 — К. т. Фільм «Перші радощі». 20.00 — К. т. «Наша біографія. Рік 1923». 21.00 — «Час». 21.30 — К. т. Хокей. «Спартак» — «Крила Рад». 3 період. 22.05 — К. т. «Артлото».

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — Документальний фільм «Збережи квітку». 10.30 — «Веселка — дітям». 11.15 — Кінофільм «Інженер Шухов». 11.45 — «Шкільний екран». Російська література для учнів 10 класу. 12.10 — «Художник і час». 15.55 — Для дітей. «Сонечко». 16.25 — «Інформація і науково-технічний прогрес». 16.55 — «Живе у моєму серці пісня». 17.25 — «Цифри нашого зростання». 17.50 — «П'ятирічка ефективності і якості». 18.00 — Документальний фільм «Скульптор Василь Бородай». 18.40 — «Спеціалізація і концентрація — магістральний напрям». 19.00 — Вісті. 19.30 — «Співає В. Маслій». 20.00 — Кінофільм «Кермо вимагає спокою». 20.15 — Баскетбол. «Спартак» (Миколаїв) — «Уралмаш» (Свердловськ). 20.45 — «На добраніч, діти!» 21.00 — «Час». 21.30 — Телефільм «Ад'ютант його превосходительства». 3 серія. 22.50 — Новини.

СУБОТА
26 ЛЮТОГО

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Новини. 9.10 — К. т. Гімнастика. 9.30 — К. т. «Умілі руки». 10.00 — К. т. «Для вас, батьки!» 10.30 — К. т. «Ранкова пошта». 11.00 — К. т. О. Яшин. «Вибране». 11.30 — К. т. Концерт ансамбля народних інструментів «Сутартіне». 12.00 — К. т. «Здоров'я». 12.30 — К. т. «Музичний абонемент». 13.10 — К. т. «Людина. Земля. Всесвіт». 14.00 — К. т. Хокей. ЦСКА — «Динамо» (М). В перерві — тираж «Спортлото». 16.15 — К. т. «В гостях у казки». 17.10 — К. т. Тележурнал «Співдружність». 17.40 — К. т. «Співає Г. Писаренко». 18.00 — Новини. 18.15 — К. т. Кіножурнал «Хочу все знати». 18.25 — К. т. «У світі тварин». 19.25 — К. т. Концерт ансамбля електромузичних інструментів. 19.45 — К. т. Телефільм «Два капітани». 1 серія. 21.00 — «Час». 21.30 — К. т. «Кінопанорама». 23.00 — К. т. Мультфільми для дорослих.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — «Суботній репортаж». 10.30 — «Екран передового досвіду». 10.50 — Кіножурнал. 11.15 — Концерт переможців другого туру Першого Всесоюзного фестивалю самодіяльної художньої творчості трудящих Івано-Франківської області. 12.15 — «Палітра». 12.35 — «Славою овіяні». Колгосп імені Зайковського Вільшанського району Кіровоградської області. (Кіровоград на Республіканське телебачення). 13.05 — «Здоров'я». 13.35 — «Пісні дружби». 14.20 — Для дітей. Мультфільм. 15.30 — Для старшокласників. «Орієнтир». 16.15 — «Закон і ми». 16.45 — «Жовтневий засів». Антологія революційної радянської пісні. Випуск 8. 17.15 — «Кают-компанія «Глобус». 18.00 — «Вечір наукового кіно». 19.00 — Вісті. 19.30 — «Наша біографія. Рік 1931». 20.30 — «Маленький концерт». 20.45 — «На добраніч, діти!» 21.00 — «Час». 21.30 — Телефільм «Ад'ютант його превосходительства». 4 серія. 22.45 — «Нові мелодії року». По закінченні — новини.

НЕДІЛЯ
27 ЛЮТОГО

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Новини. 9.10 — К. т. Гімнастика для дітей. 9.30 — К. т. «Будильник». 10.00 — «Служу Радянському Союзу!» 11.00 — «Роби з нами, роби, як ми, роби краще за нас». 12.00 — К. т. «Музичний кіоск». 12.30 — К. т. «Сільська година». 13.30 — Фільм «Повернення Максима». 15.10 — «Книгарня». 15.55 — К. т. «Міжнародні змагання з лижного спорту». (Фінляндія). 16.50 — К. т. «Міжнародна панорама». 17.20 — «К. т. «У вашому домі». 18.00 — Новини. 18.15 — К. т. Мультфільми. 18.45 — К. т. «Клуб кіноподорожей». 19.45 — К. т. Телефільм «Два капітани». 2 серія. 21.00 — «Час». 21.30 — К. т. П. Чайковський. «П'ята симфонія». 22.35 — К. т. Ковзани. Чемпіонат світу із спринтерського багатоборства. (Голландія).

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — «Мальовнича Україна». 10.30 — «Телешкола механізатора». 11.00 — Для дітей. «Салют Жовтню». 11.30 — Концерт майстрів мистецтв міста Львова. 12.15 — «Екран молодих». 12.45 — «Подвиг П. Нестерова». 13.05 — Музичний фільм. 13.50 — «Орбіта дружби». 14.20 — Для дітей. Телефільм «Капітан». 14.50 — «Слава солдатська». 15.35 — Фільм «Земля». 17.00 — Баскетбол. «Будівельник» (Київ) — «Уралмаш» (Свердловськ). 18.20 — «Танцюйте з нами». 19.00 — Вісті. 19.30 — «Літературні зустрічі». 20.45 — «На добраніч, діти!» 21.00 — «Час». 21.30 — Телефільм «Ад'ютант його превосходительства». 5 серія. 22.45 — Новини.

Наша адреса і телефони

316050. ГСП, Кировоград 50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя—2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи—2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОММУНАР» — орган Кировоградского обкома ЛКСМУ. г. Кировоград. Газета печатается на украинском языке.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництв, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

Редактор М. УСПАЛЕНКО.

БК 19060, Обсяг 0,5 друк. арк. Індекс 61197, Зам. № 75, Тираж 60 600,